

Українська Греко-Католицька Парафія
Св. Йосифа Обручника
St. Joseph the Betrothed
Ukrainian Greek-Catholic Church
5000 N Cumberland Ave, Chicago, Il 60656

Christ is Risen!

Indeed He is Risen!

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

Prot. BA 24/075 ENG

EASTER PASTORAL LETTER OF HIS BEATITUDE SVIATOSLAV

**MOST REVEREND ARCHBISHOPS AND BISHOPS,
VERY REVEREND AND REVEREND FATHERS,
VENERABLE BROTHERS AND SISTERS IN MONASTIC AND RELIGIOUS LIFE,
DEARLY BELOVED LAITY IN CHRIST OF THE UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH**

*O my Saviour, living and unconsumed sacrifice!
As God, you offered yourself willingly to the Father,
And you raised with you the forefather of all, Adam,
Having risen from the tomb.
Ode 6, Paschal Canon*

CHRIST IS RISEN!

Beloved in Christ!

As we celebrate Christ's Pascha again amid the horrors of a full-scale war, now in its third year, we enter ever deeper into the great mystery of sacrifice offered by the Lord Jesus for our salvation. The Son of God, becoming man, gives back to the Father that which is the most precious—his life! The essence of Pascha's power, the only thing capable of overcoming violence, abuse, and death, is revealed to us in the voluntary self-sacrifice of Christ. This is beautifully stated in the anaphora of the Divine Liturgy of St. Basil the Great: "And when He had descended through the Cross into Hades, so that He might fill all things with Himself, He loosed the pangs of death, and rose on the third day, and paved the way for all flesh by the resurrection from the dead, for it was not possible for the Prince of life to be mastered by corruption."

O my Saviour, living and unconsumed sacrifice!

Today, our hearts are filled with the joy of the resurrection of Christ, who emerges in radiance from the grave. The empty tomb reveals to us the fullness of life in the Lord to which we are called in the joy of God's children. This joy is given to all who see in the wood of the cross the door to renewed life in the resurrection. Because Christ, being the living God, out of great love for us, chose to voluntarily accept suffering, crucifixion, and death, in order to resurrect fallen human nature with himself, and to give us eternal life in his resurrection. By uniting with Christ crucified on the cross, we receive the fruit of his sacrifice in the resurrection from the dead.

In proclaiming this Paschal Mystery, the Church today also directs us to our forefather Adam, whom Christ, in his resurrection, frees from the shackles of hell, and reveals to us the truth—that for humankind life after death really exists! In the person of Adam all humanity is depicted—past, present, and future. The risen Christ is the one who gives meaning to the fullness of human history, which leads from sin and the fall, slavery and bondage, to repentance, human history, which leads from sin and the fall, slavery and bondage, to repentance, conversion, liberation, and salvation. In celebrating Christ's Pascha, today we reach beyond the limits

of our time and space, and enter into the eternity of God. In the Risen Christ, we can boldly say: “Behold, now is a favourable time, behold

As God, you offered yourself willingly to the Father!

The resurrection of the Son of God demonstrates that his voluntary self-sacrifice is not the end but a new beginning of life for each of us. Christ’s voluntary death on the cross is terrible, real, but life-giving, because it is a “living and unconsumed sacrifice.” Indeed, we are not called to death and nothingness but to life and joy in God. Whoever sacrifices oneself not for the purpose of fulfilling one’s own ambitions, personal goals, or human intentions but gives oneself voluntarily to the Father—is already risen! In this is found the essence of every true sacrifice—to give the Creator one’s everything, that is, to return to God that which is God’s because we are the creation of his hands! That is the meaning of human life itself: we received it as a gift from God and we are called to return it to him alone! By sacrificing ourselves to the Father, we complete ourselves fully in God’s eternal love. By giving ourselves we do not lose anything, but on the contrary, we rise together with Christ! That is why we often repeat in our liturgical services: “let us commend ourselves, and one another, and our whole life to Christ our God.” In the Risen Christ, the value and purpose of every human self-sacrifice is revealed.

Today, Ukraine is a victim-sacrifice of Russia’s criminal war against our people. We often ask ourselves: is our fight really worth such a high price? Over these past years for what do we sacrifice that which for us is the most precious: our sons and daughters, brothers and sisters,

fathers and mothers; our cities and villages, our land and everything we possess? For what purpose do we live and die today? In response to this cry of anguish and tears of Ukraine, today the Risen Saviour comes forth from the empty tomb as a “living and unconsumed Sacrifice.” It is He, the Victor, who speaks to us today in the voice of fallen heroes: “We fell so that you may live! We sacrificed our lives as an offering to God and to you! In our sacrifice the Lord’s Pascha is proclaimed!” Our victory over the enemy is as certain and inevitable as the day that always follows the night, as the dawn of that morning when Christ was risen, changing the weeping and tears of the myrrh-bearers into the peace and joy of every person who today proclaims to the whole universe: “Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and to those in the tombs giving life!”

You raised with you the forefather of all, Adam, having risen from the tomb!

In his resurrection, Christ destroyed death and fear before those who carry it. The Apostle to the Nations states that it was through the fear of death that the devil held the human race in his slavery: “Since therefore the children share in flesh and blood, he himself likewise partook of the same things, that through death he might destroy the one who has the power of death, that is, the devil, and deliver all those who through fear of death were subject to lifelong slavery” (Heb. 2:14-15). The Lord destroyed this fear once and for all, destroyed the power of the devil, the bearer of death, and that is why we call out to him today: My Saviour!

Today Ukrainians sense that in the third full-scale year of a ten-year war, which, in fact, has been going on for centuries, the time has come to destroy once and for all, in Europe and the world, the realm of deathly fear, carried by the insatiable Russian slavemaster and colonizer, to destroy the rule of those who for centuries kept in this slavery to fear our people and other enslaved nations. Today in Ukraine, the one who rains death onto the field of life is losing power. The power of Christ’s Pascha put an end to the power of the devil, the author of slavery, insolence, falsehood, and violence. Indeed, in Christ we voluntarily give ourselves to the Father as a living and life-giving sacrifice. Today in the Paschal Victory the pascha of Ukraine is fulfilled. Today, Christ rises in our struggle against evil, in our efforts, in the flesh and blood of our people, in order to raise up humanity of the third millennium and give hope to the world – for in Ukraine, Christ is Risen!

Dear Brothers and Sisters in Christ! On this radiant day, one of victory of life over death, good over evil, truth over falsehood, I urge you to abide in the faith, hope, and love that the Risen Lord brings us. In the joy of the Resurrection, I greet our military heroes, sons and daughters of Ukraine, who defend us at the frontlines, are ready to sacrifice everything out of love for their land and their people. We believe in your God-given strength, we revere your resistance to evil, over which we shall inevitably prevail.

I greet all those who have suffered from the war—physically, materially, morally. Let today's feast above all feasts, and festival of festivals, be for you a balm in your suffering. In a special way, I embrace with my paternal love the families of the fallen, expressing my personal gratitude and the gratitude of all God's people to you, as you bear in the depths of your heart the indescribable pain of losing your son or daughter, brother or sister, husband or wife, father or mother. I embrace the wounded. You carry the seeds of resurrection together with Christ, for He too carried the wounds of the crucifixion on His hands and feet. May the joy of Pascha pave the way to your physical and moral healing. To the families of our prisoners and those missing in action, who are celebrating Easter today in tears, I express my compassion, support and prayerful closeness. To all those who have been deprived of their homes by the war and expelled from their hometowns or villages, to all internally displaced persons, and to all those who found temporary sanctuary outside their homeland, I wish you spiritual comfort and confidence, that where the Risen Lord is, there we are always at home.

I embrace all children, adults and the elderly, men and women—and my wish for you is that in sharing the Easter basket, you may experience profound joy, God's mercy and blessings. I embrace with a fatherly love all the volunteers and workers involved in works of charity, our clergy, religious, and faithful in Ukraine and throughout the world, and I sincerely wish you all a blessed Easter feast, a tasty sharing of our traditional blessed egg, and a Paschal joy that is full of light.

The grace of our Risen Lord Jesus Christ, the love of God the Father, and the communion of the Holy Spirit be with you all!

CHRIST IS RISEN! TRULY, HE IS RISEN!†

SVIATOSLAV

Given in Kyiv
at the Patriarchal Cathedral of the Resurrection of Christ,
on the Feastday of the Annunciation of the Most Holy Theotokos
March 25, 2024 A.D.

Вих. ВА 24/075

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

**Високопреосвященним і преосвященним владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви**

*Спасе мій, жива і незаколена жертво!
Як Бог, Ти сам себе приніс добровільно Отцеві,
а з собою воскресив Ти праотця всіх – Адама,
воскреснувши із гробу.
Пісня 6 канону Пасхи*

Христос воскрес!

Дорогі в Христі!

Святкуючи знову Пасху Христову серед жахиття повномасштабної війни, яка триває вже третій рік, ми щоразу глибше входимо у велике таїнство жертви, принесеної Господом Ісусом, спасіння нашого ради. Божий Син, ставши людиною, віддає Отцеві найцінніше — своє життя! Суть пасхальної сили, яка єдина спроможна долати насильство, знущання і смерть, об'являється нам у добровільній Христовій самопожертві. Прекрасно про це мовиться в анафорі Літургії святого Василя Великого: «І, зійшовши через хрест до аду, щоб наповнити собою все, Він розривав болісні смертні, і воскрес у третій день, і путь простелив усякій плоті воскресінням з мертвих, бо неможливо було, щоб тління держало начальника життя».

Спасе мій, жива і незаколена жертво!

Сьогодні наші серця сповнені радістю воскресіння Христа, який виходить у світлі з гробу. Порожній гроб розкриває нам повноту життя людини в Господі, до якого [життя] ми покликані в радості Божих дітей. Ця радість дана всім, хто бачить у хресному дереві двері до оновленого життя у воскресінні. Адже Христос, будучи живим Богом, з великої любові до нас вирішив добровільно прийняти страждання, хресне розп'яття і смерть, щоб воскресити із собою впалу людську природу та у своєму воскресінні дарувати нам життя вічне. Єднаючись із Христом, розп'ятим на хресті, ми отримуємо плід Його жертви у воскресінні з мертвих.

Оспівуючи це пасхальне таїнство, Церква сьогодні вказує нам також на нашого праотця Адама, якого Христос у своєму воскресінні звільняє від кайданів аду, та відкриває істину про те, що життя людини після смерті справді існує! В особі Адама зображене все людство — минуле, сучасне і майбутнє. Воскреслий Христос — це той, хто дає сенс повноті людської історії, яка веде від гріха і падіння, рабства і поневолення до покаяння, навернення, визволення та спасіння. Святкуючи Пасху Христову, ми нині виходимо за межі нашого часу та простору і входимо у вічність Божу. У Христі воскреслому можемо сміливо сказати: «Ось тепер час сприятливий, ось тепер – день спасіння» (II Кор. 6, 2).

Як Бог, Ти сам себе приніс добровільно Отцеві...

Воскресіння Сина Божого показує, що Його самопожертва є не кінцем, а новим початком життя кожного з нас. Христова добровільна смерть на хресті страшна, дійсна, але живоносна, як «жива і незаколена жертва». Покликані-бо ми не до смерті та небуття, а до життя та радості в Бозі. Хто жертвує собою не в ім'я задоволення власних амбіцій чи людських ідей, а віддає себе добровільно Отцеві – той уже воскресає. У тому ж суть кожної справжньої жертви – віддати Творцеві своє все, тобто віддати Богові Боже, бо ми ж творіння Його рук. У тому й сенс самого людського життя: його як дар ми отримали від Бога і лише Йому покликані його повернути. Жертвуючи себе Отцеві, ми вповні реалізуємо себе у вічній Божественній любові: віддаючи себе, нічого не втрачаємо, а навпаки – воскресаємо разом із Христом. Ось чому ми часто повторюємо в наших богослужіннях: «Самі себе, і один одного, і все життя наше Христу-Богові віддаймо». У Христі воскреслому відкривається цінність і мета кожної людської самопожертви.

Сьогодні Україна є жертвою злочинної війни росії проти нашого народу. Ми часто питаємо себе: чи дійсно варта наша боротьба такої великої ціни? В ім'я чого ми вже котрий рік щодня віддаємо найцінніше, що маємо: наших синів і доньок, братів і сестер, батьків і матерів, наші міста і села, нашу землю та все, що посідаємо? В ім'я чого нам варто жити і вмирати? У відповідь на цей крик болю і сліз України воскреслий Спаситель нині виходить із порожнього гробу як «жива і незаколена жертва». Це Він, Переможець, нині промовляє до нас голосом полеглих героїв: «Ми полягли, щоб ви жили! Ми поклали своє життя, щоб дати його Богові й вам! У нашій жертві – Пасха Господня!». Наша перемога над ворогом є такою ж певною і неминучою, як день, що завжди приходиться на зміну ночі, як світанок перед ранком Воскресіння Христова, що перемінив плач і сльози мирноносців на мир і радість кожної людини, яка сьогодні звіщає Всесвітові: «Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах життя дарував!».

... З собою воскресив Ти праотця всіх – Адама, воскреснувши із гробу

У своєму воскресінні Христос знищив смерть і страх перед її носіями. Апостол народів стверджує, що саме страхом перед смертю диявол тримав у своєму рабстві людський рід: «А що діти були учасниками тіла і крові, то й Він подібно участь у тому брав, щоб смертю знищити того, хто мав владу смерті, тобто диявола, і визволити тих, що їх страх смерті все життя тримав у рабстві» (Євр. 2, 14–15). Господь раз і назавжди знищив цей страх, зруйнував владу диявола, носія смерті, і тому Ми його кличемо сьогодні: «Мій Спасе!».

Українці мають нині відчуття, що на третьому повномасштабному році десятилітньої війни, яка насправді триває століттями, настав слухний час раз і назавжди знищити владу страху Європи і світу перед смертю, що її несе ненаситний російський колонізатор, – знищити владу тих, хто тримав у рабстві цього страху наш народ та інші поневолені народи. Сьогодні в Україні втрачає владу той, хто сіє простір смерті серед простору життя. Сила Пасхи Христової поклала край силі диявола, автора рабства, зухвалості, брехні й насильства. І саме ми в Христі віддаємо себе добровільно Отцеві в живу і живоносну жертву. Нині в пасхальній перемозі довершується Пасха України! Христос воскресає в нашій боротьбі проти зла, у наших зусиллях, у тілі та крові нашого народу, щоб із собою воскресити людину третього тисячоліття і дарувати надію світові – бо в Україні Христос воскрес!

Дорогі в Христі браття і сестри! У цей світлий день перемоги життя над смертю, добра над злом, правди над неправдою закликаю вас впевнено перебувати у вірі, надії та любові, які нам приносить воскреслий Господь. У радості Воскресіння вітаю наших воїнів-героїв, синів і дочок України, які захищають нас на фронті й готові жертвувати усім з любові до своєї землі та рідного народу. Ми віримо у вашу в Бозі силу, ми цінуємо вашу

стійкість перед злом, над яким неминуче здобудемо перемогу.

Вітаю всіх, хто постраждав від війни — фізично, матеріально, морально. Нехай нішній празник над празниками і торжество всіх торжеств слугує бальзамом для вашого терпіння. Огортаю своєю батьківською любов'ю родини загиблих. Висловлюю вам особисту вдячність і вдячність всього Божого люду, адже в глибині серця ви відчуваєте невимовний біль втрати сина чи доньки, брата чи сестри, мужа чи дружини, батька чи матері. Обіймаю поранених. Ви носите насіння воскресіння разом із Христом, бо Він теж мав рани розп'яття на руках та ногах. Нехай пасхальна радість простелить вам дорогу до фізичного і морального зцілення. Усім рідним наших полонених і зниклих безвісти, які сьогодні в сльозах святкують Пасху, виявляю свою увагу, підтримку і молитовну близькість. Усім, кого війна позбавила домівки та вигнала з рідного міста чи села, внутрішньо переміщеним особам і тим, хто знайшов тимчасовий притулок поза Батьківщиною, бажаю духовної розради та впевненості, що де воскреслий Господь, там ми завжди вдома.

Обіймаю всіх: дітей, дорослих і похилих віком, чоловіків і жінок—і зичу вам, щоб, ділячись свяченим нашого великоднього кошика, ви відчули глибоку радість, Божу милість і благословення. Волонтерів і працівників наших благодійних організацій, наше духовенство, наших богопосвячених осіб і мирян в Україні та на поселеннях огортаю батьківською любов'ю. Щиро бажаю вам благословених Великодніх свят, смачного свяченого яйця та світлої пасхальної радості!

Благодать воскреслого Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай будуть з усіма вами!

Христос воскрес! Воістину воскрес!

† **СВЯТОСЛАВ**

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Благовіщення Пресвятої Богородиці,
25 березня 2024 року Божого

METROPOLIA OF PHILADELPHIA
UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH IN THE UNITED STATES
GREAT FAST PASTORAL LETTER OF THE UKRAINIAN CATHOLIC
HIERARCHY OF THE U.S.A. TO OUR CLERGY, HIEROMONKS AND
BROTHERS, RELIGIOUS SISTERS, SEMINARIANS AND
BELOVED FAITHFUL

*“Did not our hearts burn within us
as he talked to us on the road and
explained the scriptures to us?”
-Luke 24:32*

The scene of Cleopas and his companion hurrying to Emmaus following the crucifixion and death of Jesus is one of the most evocative in all of Holy Scripture. In a vain attempt to forget everything they had witnessed in the last few days, the pair had attempted to put as much physical distance as possible between themselves and the horrific events in Jerusalem.

Doubtless, many emotions were coursing through their hearts as they walked that lonely road: confusion, fear, sorrow, but above all, hopelessness and despair. All their aspirations and desires for the future had been dashed with the death of Jesus. There was nothing left to hope for.

The hopelessness and despair experienced by Cleopas and his companion are not strangers to us who live two thousand years later. People of every generation have been afflicted by these same emotions. Today’s information and consumer driven lifestyle exacerbate them even more. In fact, psychologists have called the “malaise of hopelessness” the most pervasive illness of modern humanity.

We stumble into the abyss of hopelessness for many reasons: when we fail at endeavors we undertake, when we feel excluded or isolated from others, when we are constrained by illness or the circumstances of life, when we feel helpless to control our own destiny, and especially, when we fall continually into sin.

For Ukrainians, the feelings of hopelessness have been intensified by the ravages of the Russian invasion of our homeland. After living through two years of death and destruction, there seems to be no light at the end of the tunnel. When will it all end? How much more suffering are we called to endure?

Cleopas and his companion provide an answer to all of us who suffer from hopelessness and despair, no matter what form they take. And that answer is Christ Resurrected!

The Resurrected Christ meets them on the road in the midst of the darkness of their despair and, as they walk, he speaks to them and begins to shed light into the darkness. Later, in Emmaus, at the breaking of the bread, their transformation is complete. Their lives are radically changed. Jesus offers them His Body, and with it, the light of hope and a bright and certain path to the future.

All their doubts, their pain, their sorrow, their fear, melt like morning dew in the sun. So much so, that after He disappears from their sight they exclaim to one another: “Did not our hearts burn within us as he talked to us on the road and explained the scriptures to us?”

And with renewed courage and determination to face the future they return to Jerusalem to give witness to the Risen Christ.

Dearly beloved in Christ! Today, the Resurrected Christ meets each one of us as well, just as He met Cleopas and his companion, and He walks with us on the road of our lives just as He walked with them. He meets us wherever we are, under whatever circumstances we find ourselves. He meets us in the proclamation of the Word of His Holy Gospel. And He comes to us in His Body and Blood in the Holy Eucharist, which He offers to us during the celebration of every Divine Liturgy. Jesus transforms our lives just as He transformed the lives of Cleopas and his companion on the road to Emmaus.

With His glorious Resurrection from the darkness of the grave and eternal death, Jesus gifts us with renewed hope in eternal life, and light for the road that lies ahead of us. He gives us the confidence and courage to overcome any challenges we are called to face in our lives. And He promises to walk with us, just as he walked with Cleopas and his companion, and to never abandon us, wherever our road may lead.

May the hope and light of our Resurrected Lord be upon all of you and upon our long-suffering homeland of Ukraine during this Paschal season and always!

**CHRIST IS RISEN!
INDEED HE IS RISEN!**

+Borys Gudziak

Archbishop of Philadelphia for Ukrainians
Metropolitan of Ukrainian Catholics in the United States

+Paul Chomnycky, OSBM (author)
Eparch of Stamford

+Benedict Aleksiychuk
Eparch of St. Nicholas in Chicago

+Bohdan J. Danylo
Eparch of St. Josaphat in Parma

Easter 2024

**METROPOLIA OF PHILADELPHIA
UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH IN THE UNITED STATES**

**ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТО-
ЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ НА ВЕ-
ЛИКИЙ ПІСТ ВСЕЧЕСНІШОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНО-
МУ МОНАШЕСТВУ, СЕМІНАРИСТАМ,
НАШИМ ДОРОГИМ ВІРНИМ**

«Чи не палало наше серце в нас у
грудях, коли він промовляв до нас
у дорозі та вияснював нам Писання?»
-Лука 24:32

Сцена, коли Клеопа та його товариш поспішають до Емаусу після розп'яття та смерті Ісуса, є однією з найяскравіших у книзі Святого Письма. Роблячи марні спроби забути все те, свідками чого вони були протягом останніх кількох днів, ці двоє подорожніх намагалися якомога далі фізично відійти від жахливих подій у Єрусалимі.

Мандруючи цим самотнім шляхом, безсумнівно, їхні серця переповнювали такі емоції, як розгубленість, страх, смуток, та, головно, безнадія і відчай. Усі їхні сподівання та прагнення на краще майбутнє були розбиті через смерть Ісуса. Їм вже не було на що сподіватись.

Безнадія та відчай, які пережили Клеопа та його супутник, не чужі нам усім, які живемо дві тисячі років пізніше. Кожне покоління переживало ті самі емоції. Сучасна інформація та споживацький стиль життя загострюють їх ще більше. Фактично, психологи назвали «недугу безнадійності» найпоширенішою недугою сучасного людства.

Ми нашттовхуємося на безодню відчаю з багатьох причин, а саме, тоді, коли знаємо невдачі у своїх починаннях, коли відчуваємося відчуженими чи ізольованими від інших, коли нас сковає хвороба чи життєві обставини, коли відчуваємося безпорадними, щоб контролювати власну долю, а особливо, коли ми постійно поповнюємо гріх.

Почуття безпорадності гостріше відчувають українці через руйнівні дії російсько-го вторгнення на нашу батьківщину. Переживаючи вже два роки смерть та руйнування, здається, немає світла у кінці тунелю. Коли це все закінчиться? Скільки страждань нам доведеться ще пережити?

Клеопа та його супутник дають відповідь нам усім, які страждаємо від різного роду безнадії та відчаю. І цією відповіддю є Воскреслий Христос!

Воскреслий Христос зустрічає їх в дорозі серед темряви їхнього розчарування і, коли вони крокують, він промовляє до них і починає проливати світло на цю темряву. Згодом, в Еммаусі, під час ламання хліба у них відбувається переміна. Їхнє життя кардинально змінюється. Ісус дає їм Своє Тіло, а разом з ним світло надії та світлу й певну дорогу в майбутнє.

Усі їхні сумніви, їхній біль, їхній смуток, їхній страх тануть, як ранкова роса на сонці, настільки, що після того, як Він зникає з їхніх очей, вони вигукують одне до одного: «Чи не палало наше серце в нас у грудях, коли він промовляв до нас у дорозі та вияс-

нював нам Писання?” Сповнені рішучості та мужності на зустріч із майбутнім, вони повертаються до Єрусалиму, щоб свідчити про Воскреслого Христа.

Дорогі у Христі! Сьогодні Воскреслий Христос зустрічає також кожного з нас, як зустрічав Клеопу та його супутника, і супроводжує нас у нашій життєвій дорозі, подібно як цих двох учнів. Він зустрічає нас всюди, де б ми не були, незалежно від обставин у яких ми б не опинилися. Він зустрічає нас у проголошенні Слова Свого Святого Євангелія. Він приходить до нас у Своему Тілі та Крові у Пресвятій Євхаристії під час кожної Божественної Літургії. Ісус змінює наше життя так само, як Він змінив життя Клеопи та його супутника на шляху до Емаусу.

Через своє славне Воскресіння із темряви гробу та вічної смерті, Ісус дарує нам нову надію на вічне життя та світло, яке б освітлювало наш подальший шлях. Він дарує нам впевненість та мужність долати будь-які життєві виклики. Він запевняє нас, що йтиме з нами, подібно як з Клеопою та іншим учнем, і ніколи нас не залишить, куди б не вела нас наша дорога.

Нехай надія і світло Воскреслого Господа буде з усіма вами та з нашою багатостраждальною Батьківщиною Україною у цей пасхальний час і завжди!

**ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОЇСТИНУ ВОСКРЕС!**

+Високопреосвященний Борис Гудзяк
Митрополит Української Католицької Церкви у США
Архієпископ Філадельфійський для Українців

+Преосвященний Павло Хомницький, ЧСВВ
Єпископ Стемфордської єпархії

+Преосвященний Венедикт Алексійчук
Єпископ Чиказької єпархії святого Миколая

+Преосвященний Богдан Данило (автор)
Єпископ Пармської єпархії святого Йосафата

Великий Піст 2024 р. Б.

